

Ráðgevandi nevndin er svartskygd

Avmarkið nýtsluna og lækkið lønirnar

Lógin um bundnu uppsparingina má broytast soleiðis, at hon eisini komandi árin fer í landskassan, sigur Ráðgevandi nevndin, sum ikki roknar við, at tað fer at bera okkum til at framleiða okkum úr fíggjarligu trupulleikunum.

Hóast skerjingarpolitikkur landsstýrisins hevur bót munandi um handilsjavnan - 865 miljónir í fjór - er langur vegur til fíggjarlig javnvág aftur kann sigast vera í føroyska búskapinum, heldur Ráðgevandi nevndin hjá forsætismálaráðnum, sum júst hevur latið eina frágreiðing um búskaparviðurskifti Føroya.

Netto uttanlandsskuldin var við árslok 1988 komin upp í 7710 miljónir og gjaldsjavnahallið hetta árið var 1560 miljónir, og er hetta væl meira enn roknað varð við frammanundan, sigur nevndin. Talið fyri 1988 tykir nevndin ógvuliga stórt, og onkur skeivleiki kann vera í. Neyvari tal fæst helst í komandi mánað, tá 1989 verður uppgjört, verður sagt.

ALT OV STÓRT HALL

Hóast tiltøk landsstýrisins hava bót um føroyska búskapin stendur enn illa til, heldur Ráðgevandi nevndin. Hóast hallið er minkað við mill-

um 500 og 700 miljónum er talan um eitt so stórt hall kortini, at allar orsøkir eru fyri hørðum politiskum tiltøkum. Nevndin heldur onga orsøk vera at halda, at hallið verður minni í ár. Hvør føroyingur skyldar triggjar ferðir so nógv sum hvør dani. Og so skal eisini havast í huga, at skuldin hjá donum liggur ógvuliga ovarlaga í mun til onnur lond. Uttanlandsskuldin má burtur, hóast hesi tiltøk hava bæði trotabúgv og arbeiðsloysi við sær, verður sagt.

FISKIVINNAN GEVUR NEYVAN MEIR

Størsti trupulleikin er, at høvuðsvinnan gevur ov lítið. Grunnarnir eru ov hart troyttir, og tað verður bæði dyrt og tekur tíð, at hesir koma fyri seg aftur. Lítið hugsandi er, at finna aðrar veiðimøguleikar á føroysku grunninum, og móguleikarnir at keypa fisk aðrastaðni til tilvirkningar í Føroyum, tykjast eisini at vera avmarkaðir.

Alivinnan verður heldur ikki nøkur bjarging. Hon hevur givið væl av arbeiði, men nøkur óking verður neyvan talan um. Umhvørvið trupulleikarnir eru stórir og kappingin hørð, sigur Ráðgevandi nevndin.

LÆKKIÐ LØNIRNAR

Ráðgevandi nevndin heldur, at føroyskur ídnaður fær ilt við at klára seg í kapping uttanfyrir um ídnaðin ikki fær almennan stuðul. Heimamarknaðurin er lítil, og skal talan verða um útflutning eru flutningsútreiðslurnar stórar.

Um kanningina um at seta lønirnar niður, sum landsstýrið letur gera, sigur nevndin, at fara lønirnar niður merkir hetta betri kappingarføri bæði innan fiskivinnuna, ídnaðin og handverkið, men verður skatturin lækkaður samsvarandi er lítil nytta í hesum, heldur nevndin, sum mælir til reallønir lækkung. Ongar lættar loysnir eru at hóma, og móguleikarnir at framleiða okkum úr búskaparligu

trupulleikunum eru neyvan til, verður sagt.

FÁÐ SUM FRÆGAST BURTURÚR

Í allari neyðini mælir Ráðgevandi nevndin til, at vit royna at fáa sum frægast burturúr tí tilfeingi, sum her er. Broyingarnar í fiskivinnuni bera á rætta bórði, men ógvuliga tíðningarmikið er, at minka munandi um almenna stuðulin til m.a. fiskivinnuna.

Fíggjartrupulleikarnir hjá landskassanum eru stórir, og kunnu valla loysast uttan við sparingum, sigur nevndin sum leggur afturat, at best var, um lógin um bundnu uppsparingina varð broytt soleiðis, at pengarnir, eisini komandi árin, fara í landskassan.

tór.

Svend Aage farin

Dáttliga komu deyðsboðini mánadagin í páska-víkuni. Svend Aage var deyður.

Ein hevði ilt við at skilja hesi sorgar tíðindi, sum kendust so meiningleys. At hann, sum hevði so nógv arbeiði, góð evni og stálsettan vilja at virka fyri at bota um viðurskiftini serliga hjá teimum okkara borgarum, sum eru ringast fyri, ikki longur skuldi vera okkara millum.

Svend Aage, sum var dani, kom á fyrsta sinni til Føroya sum sjómaður, og fór seinri at arbeiða hjá byggifelag her. Í hesum starvi hendi vanlukkan, sum merkti alt hansara lív. Bert 22 ára gamal datt hann av einum tanga inni í Runavíkini og gjørdist avlamin av fallinum. Hann mátti tá ásanna, at hann ongantíð aftur kundi liva og virka sum fólk flest.

Hetta gjørdi kortini ikki tað, at hann fall í fátt. Svend Aage fekk aðrar avbjóðingar í lívinum og setti sær fyri at virka fyri, at gera sít til at bota um kor teirra brekaðu í Føroyum. Hann kom upp í feløg, sum virka fyri hesum endamáli, og var eitt skifti limur í byggingenevndini hjá MBF eins og nevndarlimur í Spastikarafelagnum.

Svend Aage var eisini politiskt áhugaður og kom á lista javnaðarflokksins til býráðsvalið í Havn seinast. Hann var ikki bangin fyri at siga, hvørjum málum hann fyrst og fremst fór at arbeiða fyri - at gera tað meira liviligt í býnum fyri brekað - og varð valdur við stórum atkvøðutali. Hann gjørdist fyrst valdi maður á listanum.

Háltvannað ár untist honum sum umboðsmaður flokksins í býráðnum. Hann var ikki ein teirra, sum gjørdi mest um seg útí, men virkaði á sín stillföra og arbeidssama hátt í nevndum og ráðum, har hann gjørdi vart við sjónarmið síni. Sjónarmið hansara vóru eisini í mongum førum hoyrd, og hava ivaleyst eisini givið øðrum býarpolitikarum nakað, sum teir áður ikki hava hugsað um.

Svend Aage hevur nú lagt árárnar inn. Rødd hansara er tagnað, men tað er at vóna, at sjónarmið hansara standa eftir og verða ikki gloymd.

Eins og mong onnur, fara eisini vit í javnaðarfelagnum at sakna Svend Aage. Var lagnan hørð, var sinnið kortini lætt, og júst hetta ávirkaði okkum onnur, tá vit høvdu hann okkara millum.

Vit lýsa fríð yvir minnið um Svend Aage Andersen, okkara góða vini og felaga.

Tórfinn Smith

